

Е. Täubler — Zur Geschichte der Alanen (Klio, 1909 ст. 14—28). Це інтересна аналітична робота, якими взагалі убога література цього питання. Зложена вона з трьох студій; перша уставляє найдавнішу звістку про Алянів в античній традиції у Йосифа Фляфія в 35 р., але в театру малоазійського, в Партії: в римських кругах Аляни стають звісні між 63 і 65 р., у Люкана. Друга аналізує звістки про алянський похід 72 р., нам неінтересний. Цікавіша третя студія: мандрівка Алянів в звязку з азіатсько-європейським рухом народів. Автор розбирає звісну традицію хинську і слідить за поступами на захід алянської орди, чи властиво алянського імени (сі два процеси — рух на захід орди і розширення нового, алянського імени в степах автор не відрізняє доста ясно), та за флюктуаціями кочової хвилі то в напрямі римської границі, то в закавказькі сторони, коли на заході орда стрічала вабору.

М. Грушевський.

В. П. — З історії воєнної штуки (Учитель, 1909, ч. 1, ст. 13—16; ч. 3—4, ст. 51—53). Це переказ деяких частин звісної праці проф. берлінського унів. Ганса Дельбріка, Geschichte der Kriegskunst im Rahmen der politischen Geschichte, 3 части, Берлін, 1900—1907, де відомий вчений бистроумною критикою розбиває різні легенди, якими так богата воєнна історія. В своїм коротенькім рефераті автор наводить кілька прикладів критичної аналізи Дельбріка, завважаючи в однім місці, що й до української та польської історії добре б було ужити методи берлінського професора. *В. Д.*

Tadeusz Korzon — Organicja wojskowa Litwy w okresie jagiellońskim, (Rocznik Towarzystwa przyjaciół nauk w Wilnie. 1908, стор. 1—16). Статя, призначена для видання „Encyklopedia polska“, дає тільки найважливіші дані про військову організацію В. кн. Литовського і се лиш до пол. XVI в.; при кінці подана література. *І. Крч.*

Dr. Majer Balaban — Dzielnica żydowska, jej dzieje i zabytki (Biblioteka lwowska V i VI.) Львів 1909, стор. 100.

Книжочка є здебільша повторенням і популяризацією книги того самого автора „Żydzi lwowscy na przełomie XVI i XVII w.“, що вийшла вже другим накладом і була в своїм часі реферована в наших „Записках“; тепер доповнена тільки історія львівських Жидів по 1648 р. на основі нових матеріалів. У Львові було в тих часах дві жидівські громади: в місті і на краківській передмісті; автор займаєть ся тут тільки громадою в місті, опис краківського передмістя відкладає на пізніше. В кількох розділах книжки описаний сам зверхній вигляд улиці,